

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXIV. Vnio Hypostatica consistatne in communicatione Hypostasios; an
Attributorum Dei?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

possint & difungi: Secus in Christo. Nam I. Ioan. 4. *Omnis Spiritus, qui soluit Iesum, ut Cherinthus soluebat & Nestorius, non est ex Deo: & hic est Antichristus.*

Succinit Schmidlinus suo BRENTIUS, Vbi quæstionum facile primipius, in Recognitione sua: & in The-sibus disputatis Tubingæ. Ihesu 10. *Christus Homo non differt ab Sanctis, nisi per Energiam. Quia plura per eum Deus, quam per alios homines, operatur. Sicut in eo habitas Diuinitas secundum Essentiam, Potentiam & presentiam: Ita habitat & in Petro. Ratione editionis miraculorum, resurrectionis, ascensionis in cæsum, visionis absentium, Nullum est inter Petrum & Christum discrimen.*

AUTOR. I. Hæc, inquam, implicant tot tantaque Absurda ac infanda, ut malim ab iis abhorrente anima mea abstinere, eaque nil intelligere; quam in ea disquirere.

2. De ijs rectè Beza, libro contra Recognitionem Brentij, ita censet: *Dico intolerabiles has esse blasphemias in Ecclesia Dei. Quod nisi verum sit; Sim ego intolerabilis, & exterminetur à terra viuentium, Ecquiana nam?*

BEZA in Respons. ad argum. Brentij de omnipresentia. *Personaliter enim Christus homo à Deo distinctus est, iuxta Nestorium; & dua in illo sunt Uniones hypostaticæ: Vna inter corpus & animam, altera inter Verbum & Hominem.*

3. AT Contrà blasphemum Brentium Eutychnianum ipse blasphemus Beza Nestoriane: ceu suprâ liquet, q. 22.

4. Eutyches & Dioscorus ab œcumenico Conc. Chalcedonenſi condemnati sunt anno 451, teste Bezouio, ab Episcopis 630, sub Papa S. Leone. Act. 5. *Confitemur in nouissimis Filium Dei Vnigenitum induabus naturis inconfusè, immutabiliter indiuisè, inseparabiliter agnoscendū; nunquam sublatâ differentia Naturarum, propter Unionem: Sic plura dein Concilia, & SS. Patres apud Theodoretum in Dialogis.*

DICO AD I. Nomina Concreta non multiplicantur nisi multiplicentur & supposita. Vnde vnus plurimum gnarus artium dicitur vnus artifex, non plures. At in Christo vnicum est suppositum. Deinde Christi nomen personam significat, non naturam: ideo ait Nazian. dicimus in Diuinitate *Alium & Alium; non Aliud.* Quia Trinitas est Personarum, non Naturarū.

AD II. At subditur: *Et habitauit in nobis, Assumptione, non Conuersione vnus in alterum, ut aquæ in vinum: sed ut dicitur Dauid factus est Rex: ita, Gal. 4. Christus factus est pro nobis maledictus.*

AD III. Negatur consequentia. Nam actiones & passionis sunt personarum, non naturarum. Cætera refutationis repete huc ex mea Genealog. q. 10. & Antichristo quest. 8.

QVÆSTIO XXIV.

Vnio hypostatica consistatne in Communionem Hypostasios; an attributorum Dei?

LUTHERVS iacet passim credere se vnā in Christo Personam, Naturas duas: Tamē Sermon. de Sacram. Cœnæ to 2. *Credimus, ait, quod Christus sit, iuxta Humanitatem, supra omnes creaturas collocatus; & impleat omnia; &c. & habeat omnia in sua manu, & sit vbique presens.* Idem in Conf. II. de Cœna ait se probare, *Corpus Christi esse: rea iter presens in Cœna; quod sit vbique. Vbiq; autem esse; quia est dextera Dei, qua est vbique; Non Circumscriptus; non Spiritalis, seu penetratus; ceu corpora gloriosa; sed essentialiter Necessè est carnem Christi, qua est cum Deo extra creaturas collocare, adeoque longè, quam Deus ipse extra creaturas est: Non distantia loci, sed dignitatis. Hinc reprehendit Zvinglianos, quod passionem soli tribuant Humanitati, non etiam Deitati: cum vtraque sit Vnum facta; Et negat Nestorium & Eutychem crasse, nisi in modo loquendi.*

2. BRENTIUS eadem in Tract. de Cœna, & ad Eutychnianismum illum addit Nestorianismum, *Filium Dei esse in Fœtu Maria: item, Filium Dei assumpsisse Fœtum Maria.* Sic & Illyricus, Schmidlinus, &c.

3. Sic & CONTRA, an. 1580 edita in epistola vii. § 3. ab initio carnis assumptæ, Homine illū assumptū fuisse in Deum, & exaltatum ad dexteram Dei, omnipotentem, omniscium &c. factum; sed non ostendisse Christum, nisi post resurrectionem.

4. SAXONICÆ Ecclesiæ tertium mutarunt: 1. Cum Luthero viuentē Ubiquitatem defenderunt: 2. Hoc mortuo, regnante Melancthone eam oppugnarunt, & in Synodo Dordensī anno 1571. damnarunt. 3. Decennio post in Concordia Wittenb. eam restituerunt.

5. Volunt autem Attributa communicari non per se, sed accidentaliter; sicut agens virtutem suam adiuuam communicat instrumento: Vnde Christum à cæteris Sanctis per se à differre Energiam aiūt; quod Deus per Christum omnia, per alios aliqua operatur. Vide Bell. l. 3. de Christo c. 8.

De CALVINISTIS. Vide supra quæst. 13.

AVTOR. *Vnio hypostatica in Christo, Hominis ad Deum, consistit in communicatione Hypostasis; & Non Attributorum.*

1. Quia liquet supra, vnam in Christo Personam esse, Naturas duas: & Caro non suam Deo, sed Deus suam tribuit carni Subsistentiam; ex qua est vna Persona. Sin' duæ conuenissent Subsistentiæ; duæ forent Personæ: Quod Nestorianum est. Quia *Persona est natura intellectualis, per se subsistens.*

2. Sic Concilia sacra vt *Toletantum VI. Concil.*

RATIONALIS est. Solus Dei Filius est incarnatus: Ergo vnio facta est per communicationem eius, quod proprium solius est Filij: At hoc est Hypostasis Deitatis: Nam Attributa sunt communia Personis, vti Essentialia. Ergo. Sin' jam tota Trinitas foret incarnata.

3. Item: Pater & Filius differunt hypostaticè; quia Pater etsi Filio communicat Attributa omnia vnà cum Essentia; non tamen suam hypostasin. Nam alioquin ambo forent vna Persona.

4. Quia si vnio hypostatica requiret Communicationem Attributorum

omnium; jam etiam Carni tribuisset esse increatum, purum Actum, infinitum. &c. carere principio temporis, creatione. &c. At talia implicant contradictionem.

5. Quia vno hypostatica est Substantialis, non Accidentalitatis; quia alias Christus homo foret Dei filius per gratiam, non per naturam. Item, Cum Attributa Dei sint ipsa Essentia Dei; facere non possunt vnionem Accidentalem, sc. in hærentiæ: nec Instrumentalem: Nam vt agens nequit dici instrumentum, nec contra (vt nauta regens nauim sua vi impressam, non est nauis; neque nauis est nauta) Atqui Christus homo est Deus, & è contra. Item: Si Vnio hyp. esset ea Attributorum accidentaria communicatio; pariter & nos essemus Deo per gratiam hypostaticè vniti. Neque istud: Christū pluribus esse donis præditū, nos paucioribus, mutat speciem. Quare illa Vnio & Communio Lutherana, est commentitia.

QVÆSTIO XXV.

An ex Vnionē hypostatica sequatur illa Attributorum Communicatio?

REMNITIVS lib. de duab. naturis c. 21. 23. Sequi eam, non est de essentia Vnionis: (in quo dissentit à Brentio & Schmid. &c.) At consequi tamē eā vult, & quidē Realitè, vt natura humana verè sit Omnipotens, Omnipræsens &c. Sic & cæteri: Vt Nic. Selneccerus episc. ad Wittenb. dicat: *Hoc; Humana natura non est Omnipotens; blaspheemia est.*

BEZA lib. contra Brentium: Pet. Martyr. Dialogo de duab. naturis negant Realem esse, sed Verbalem solum. Sicque Calvinistæ plerique.

AVTOR. *Ex Vnionē hypost. consecuta sunt in Humanitatem eximia charismatum dona. præterea & idiomatum communicatio: Et hæc non Verbalis solum; neque Realis respectu*